

á teimum, sum hildu seg vera finari? Livdu tey øðrivi?

— Tey, sum hildu seg vera finari, hildu seg altíð saman. Fiskagentan varð tá litið virð. Hon luktaði av fiski, og var hetta ikki gott fyri tær finu næsarnar. Tær kendu seg mangan settar uttan fyri samfelagið. Men tað vóru tær, sum hildu plássinum uppi. Hetta merktu hini tó ikki, fyrr enn tær gjørdur verkfall, og var tað ikki smávegis, sum tá kom oman yvir tær. Tá lönirnar gjørdust frægari og fiskagenturnar kundu menna seg eitt sindur, var tað dagligt prát millum tey finu, hvussu hendan og handan fiskagentan kundi hava ráð til at lata seg ordiliga í. Men hetta lögdu vit einki lag í.

— Høvdu tit samband

við onnur fakfeløg uttan Fylking?

— Nei, tað kann eg ikki siga. Vit vóru eitt tað fyrsta kvinnuliga fakfelagið. Men allastaðni frá skrivaðu tey til okkara um at fáa okkara lógir og viðtøkur, sum kundu vera vegleiðandi fyri teirra egnu.

Einaferð, eftir seinra heimsbardaga, vóru vit í verkfalli. Tað fæddi við sær, at Thomsen sendi sini skip til Havnar at landa. Tá ringdu vit til Havnar og bóðu tey um, ikki at taka skipini, men hetta hjálpti ikki nógv. Skipini vórðu landað í Havn. Her tórvaði solidaritetur.

— Fiskepigernes Fagforening er ikki limur í Føroya Arbeiðarafelag. Hvi, var tað ikki betur, um allir arbeiðarar í Fø-

oyum stóðu saman?

— Jú, so avgjørt, um øll stóðu saman. Men hetta hevur ikki altíð verið tað, sum hevur vist seg í veruleikanum. Tað eru ikki tær kreftir at standa saman um lön í dag, sum tað var fyri 40 árum síðani. Tað var meira samanhald, tá tað kom til lønarspurningin. Hvussu hetta ber til, veit eg ikki. Eg minnst bara, at um nakað var áfátt, stóðu fiskagenturnar og Fylking altíð saman.

Kanska er neyðin ikki so stór nú sum fyrr.

— Var tað rættilig neyð, tá tygum vóru ung?

— Kanska ikki neyð, men tað var smátt. Tað, sum bjargaði fólki var, at tey høvdu altíð tilgøgummat, epli, grind, fisk o.a. til døgverða. Tá í tíðini varð nógv nýtt av tilikum

mati. Ringasta tíðin var frá februar til mai mánað, tá skipini komu heim. Tað varð altíð sagt, at »hvør tannleys kelling livdi til jóla.« Hesa tíðina um vár- ið var litið av arbeiði, men tá fekst altíð nakað til keyps frá arbeiðsgevarnum, sum tú kundi gjalda aftur, tá arbeiði var. Men fyri ikki at koma í ov stóra skuld, mátti ansast væl eftir ikki at keypa ov nógv. Menninir róðu út um veturin og fiskaðu eitt sindur og konurnar vaskaðu fisk og saltaðu, so tað hjálpti eisini um.

— Eisini var tað so, at øll turkaðu torv um summarið, so hetta var so at siga einasta brenni, sum nýtt varð um veturin. Eisini kundi man keypa eitt sindur av koli. Vit skóru torv í Líðini. Alt, líka har úti av Gálganum og heilt inn móti kirkjugarðinum, var svart av torvi. Og somuleiðis uppi í haganum úti í Froðba.

Tey finu høvdu sín egna skúla

Ella greiðir okkum frá, at hon er uppvaksin í húsum beint niðan fyri, har klubbin er nú. Hetta vóru hús, sum upprunaliga vórðu bygd til privatskúla hjá yvirstættini.

— Hvi skuldu hesi børnini ganga í privatskúla?

— Tey fóru finari, so tey kundu ikki ganga í sama skúla sum hini. Hetta var fyri minna tíð. Men eg minnst so ein lærara, sum æt Johan í Øravík. Hann hevði privatskúla í hesum somu húsum, húsini, sum pápi keypti í 1900. Helvtin av húsunum var skúlastova og leigaði hann hesa frá okkum. Eisini hevði hann kvøldskúla, tá eg var barn. Har gingu nógv ungfolk í kvøldskúlan hjá honum.

Tað var ofta um veturin, at vit vóru tjúgu fólk í húsi. Øll høvdu ikki heim

og mangastaðni var trøngligt. Fleiri av hesum fólki bódðu hjá okkum. Tað vóru so fá hús á Tvøroyri. Eg haldi, at tað kostaði millum tvey og trýtúsund at fáa eini hús upp. Men øll hjálptu hvørjum øðrum at grava út og byggja.

Sambandsmenn afturhaldsmenn

— Hvat halda tygum um komandi val og hvat skulu javnaðarmenn gera fyri at vinna valið?

— Eg haldi, at javnaðarmenn hava arbeitt væl. Vit vita, hvat hesin flokkur stendur fyri, so tað er eingin grund til at ganga og renna úr einum flokki í annan, hóast okkara mótstøðumenn royna at villleiða fólk. Sambandsmenn hava altíð verið afturhaldsmenn og eg haldi, at javnaðarmenn als ikki skuldu arbeitt saman við teimum.

SOLI DEO GLORIA

Upplatingartíðir:

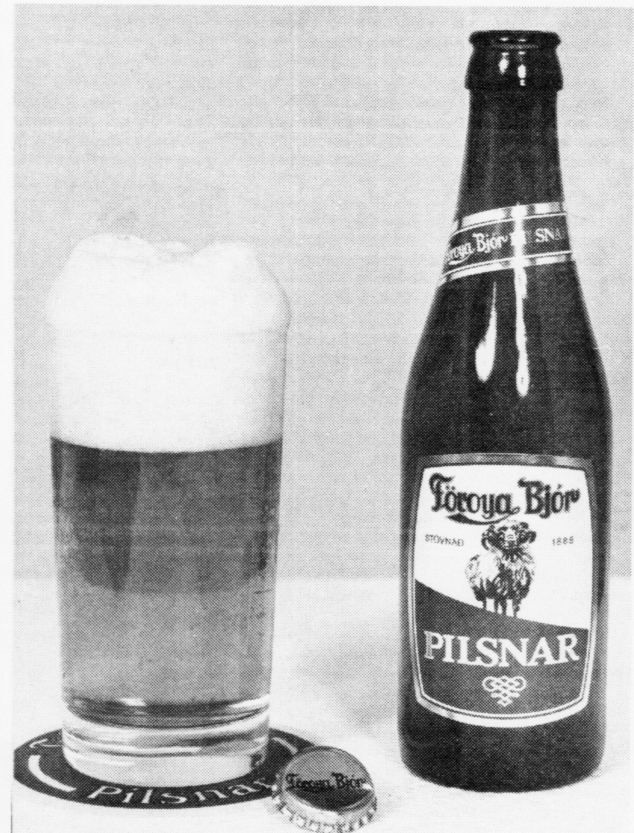
Gerandisdag frá kl. 9.00—23.00

Sunnudag frá kl. 9.00—23.00

Døgurði frá kl. 12.00—14.00

Ynskiligt um størri ferðaløg siga frá í góðari tíð.

SOLI DEO GLORIA
Tlf. 56514

Føroya Bjør

ynskir
góða Norðoyastevnu